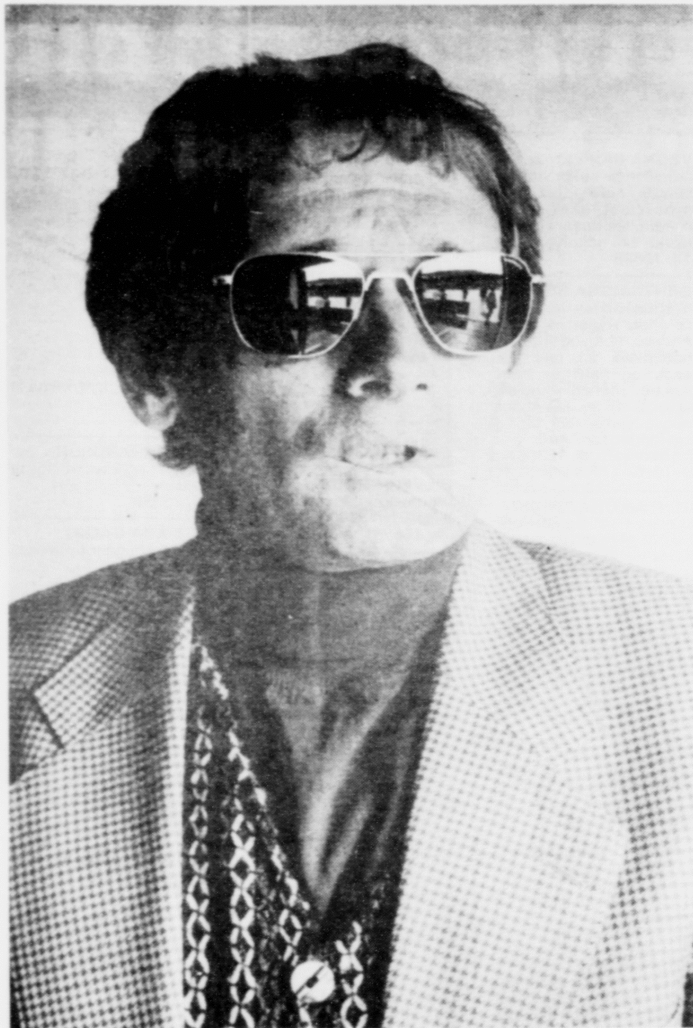

– Avrikið niðri í Jugoslavía í apríl var so mikið gott, at gundarlag er fyrri at vænta, at vit um ikki so langa tíð fara at rökka einum góðum úrsliti móti eini tjóð, sum vit meta høgt, sigur Allan Simonsen, landsliðsvenjari. Mynd: Álvur Haraldsen

Nú er stundin skjótt komin

Landsliðsvenjarin, sum iðrar seg um, at Todi ikki er við, heldur, at landsliðsavrikini seinastu tíðina hava boðað frá, at nú verður ikki leingi, til okkurt stigið fer at verða vundið móti storru tjóðunum

TOFTIR: 14 ferðir hevur Allan Simonsen havt ábyrgdina av føroyska landsliðnum. Higartil hevur hann brúkt 27 spælarar, liðið hjá honum hevur tapt elivú ferðir, eina ferð hevur verið javnt, og tveir ferðir eru hansara menn farnir av vøllum sum vinnarar. Málmunurin higartil er 13-45.

– Eg haldi, at tað gongur stóðugt framá í royndunum at fáa samanspælið at hanga betri saman, og vit kunnu siga, at so leingi, sum vit hava bóltin, so fáa hinir ikki mál. Eg haldi eisini, at t.d. avrikið niðri í Jugoslavía í apríl var so mikið gott, at grundarlag er fyrri at vænta, at vit um ikki so langa tíð fara at rökka einum góðum úrsliti móti eini tjóð, sum vit meta høgt.

Sannferandi
Hóast hann hevur hjartar

vónir, so vil Allan Simonsen ikki siga, at úrslitið móti Slovakía verður so mikið gott, at tað skakar fótóltsheimin, og hann hevur stóra virðing fyrri mótsaðuliðnum.

– Teir líkjast heilt nógv Kekkia í spælistili, men eg haldi ikki, at teir eru eins góðir sum grannarnir, ið komu í EM finaluna í summar. Eg sá Slovakía spæla venjingardyst móti Svøríki fyrr í summar. Teir taptu 2-1, men teir vóru á odda, til tað manglaðu sjei minuttir. Móti svium vóru teir ikki ágangandi alla tíðina, men tað er avgjørt ikki vist, at teir fara at geva okkum so góðan frið.

Ikki venjarans borð
Allan Simonsen dylur ikki, at hann er ógvuliga harmur um, at Todi Jónsson ikki er við hesa ferð.

– Seinastu tíðina hevur hann ferð eftir ferð prógvað, at hann er væl fyrri, og at hann ikki er við avmarkar serliga okkara møguleikar í kontraspælinum. Todi er lættur at fáast við og positivur at hava í hópinum, so bæði eg og spælararnir sakna hann. Eg kann bara taka støðuna, sum er komin í, til eftirtektar. Eg havi virðing fyrri sjónarmiðunum hjá bæði FSF og Toda, men eg vóni, at viðurskiptini koma skjótt í rættlag. Eg havi ongan tikið út í staðin fyrri Toda. Plássið stendur opið, og um viðurskiptini koma uppá pláss nú, so

hevði eg meiri enn fegin sent boð eftir honum til dystin móti Spanía, sum verður mikudagin.

Liðið er upplagt
Allan Simonsen vil ikki siga nakað um, hvussu liðið fer at siggja út móti slovakum. Hann sigur sum altíð, at venjingarnar, sum hann heldur hava verið sera positivar og gagnligar, gera endaligu uppstillingina av. Men hann veltar samstundis, at tað framvegis er hansara politikkur at duva uppá spælararnar, sum hava verið við alla tíðina.

Venjingin hóskvöldið gav onga beinleiðis ábending um, hvussu liðið fer at siggja út – tað plagar at koma til sjóndar, tá deyd-bóltsstøðurnar verða vanddar dagin fyrri dystin – men tað er neyvnan nógv við síðuna av, tá vit gita, at liðið fer at siggja soleiðis út: Jens Martin Knudsen - Henning Jarnskor, Allan Joensen, Oli Johannesen, Jens Kristian Hansen, Óssur Hansen - Allan Mørkøre, Jan Dam, Julian Johnson - John Petersen, Jan Allan Müller. Einasta broytingin kann vera, at Janus Rasmussen verður í miðverjuni í staðin fyrri Allan Joensen, men vit rokna við, at tað verður klaksvíkingurin, sum verður tikin framum gøtumannin.

jh

Tað sviður at Todi ikki er við

Jan Dam setir fótóltspælið høgt og er ikki bangin fyrri at gera okkurt mistakið

TOFTIR: Allir landsliðs-spælararnir eru so innliga samdir í, at tað er meiri enn spell, at Todi Jónsson ikki er saman við teimum, nú teir eru á Svanskaskarði og fyrireika seg og spæla tveir landsdystir. Onkrir – til dømis Janus Rasmussen – sláa seg til tols við, at soleiðis er tað, og at hópurin eigur at vera so mikið breiður, at tað ikki eigur at gera so stóran skaða, um ein manglar, men aðrir eru meiri opnir, tá tað snýr seg um Toda.

– Tað er ómetaliga spell, at vit ikki hava Toda við. Hann er ein tann besti álopsspælarin í Danmark í løtuni, og sjálvsagt ávirkar tað okkara kontraspæl nógv, at hann ikki er við, heldur Jan Dam, sum higartil hevur

spælt við í 27 av teimum 40 altjóða skrásettu landsdystunum, og sum uttan iva á sama hátt sum í Jugoslavía eisini hesa ferð verður liðformaður og fer at ganga fremst á miðvøllinum.

– Undan byrjan stúri eg nógv fyrri, at tað kann gerast stórir munur, um tað gongst illa, men tá dómarin hevur brikslað fyrri fyrstu ferð, nýðist tú at gloyma nervarnar og brúka orkuna til at stríðast og spæla. Eg haldi, at tað gongur alt betri, og tað kemst fyrst og fremst av, at tað aftur og aftur eru nógvir teir somu spælararnir, sum ganga aftur.

Spell at tann besti ikki er við

Úni Arge, sum hevur spælt átta altjóða skrásettar dystir

og sum hevur skorað eitt mál, varð skumpaður av tí síðsta mandatinum í hópinum, tá farið varð til Jugoslavía, men eftir at hava spælt væl í HB alt kappingarárið, hevur Arge maðurin, sum skoyklaði eitt sindur á fótinum undir venjingini hóskvöldið, vundið sær pláss í hópinum.

– Tað er ógvuliga hugstoytt, at vit ikki hava allar besta liðið, men vit mugu gera okkara besta. Fái eg møguleikan, um tað so verður frá byrjan ella um eg verði settur inn í 2. hálvleiki, so fari eg at gera alt tað, sum eg kann.

jh

Elsti maður heldur at teir skulu venja meiri

Janus Rasmussen heldur, at allir landsliðsspælararnir skuldu vant fyra ferðir um vikuna

TOFTIR: Fyri sløkum tveimum árum síðani, 12. oktober 1994 niðri í Glasgow, spældi Janus Rasmussen úr Gl fyrstu ferð á landsliðnum. Hann var tá 29 ára gamal og elsti føroyingurin á vøllinum. Síðani tá hevur Janus spælt 10 ferðir á landsliðnum, og hóast hann í dag er 31 ára gamal, so er hugurin at spæla og at umboða føðilandið einki minni nú, enn hann hevur verið.

– Men tað er neyðugt, at vit eru so væl fyrireikaðir, sum tað letur seg gera. Eg plagi at siga, at allir teir, sum ætla sær at spæla í 1. deild og á landsliðnum áttu at vant fyra ferðir um vikuna og ikki triggjar ferðir, sum nógvir

gera. At siga, at vit skulu venja fleiri enn fyra ferðir er veruleikafjart, tí tað gongur ikki hjá teimum, sum hava arbeiði, familju og annað enn fótóltni at takast við, men venja vit fyra ferðir, so koma vit í góða ringrás, har góð venjingarstøða ber hægri leikferð við sær, sum aftur ávirkar venjingarstøðuna.

– Hygg at Toda, hvussu nógv betri hann er nú, enn tá hann spældi í Føroyum. Tað er ikki tí, at fótólts-evnini eru vorðin so nógv betri, men tað er fyrst og fremst tí, at hann venur nógv, og hann er vanur við høga leikferð.

– Skulu vit rökka eitt sindur longri handa vegin, so er tað hugburðurin, sum tað skal gerast nakað

við. Vit siggja, hvussu tey, sum rógva, venja so at siga hvørt kvöld. Vit kunnu læra nógv av teimum.

Gott skil á

Janus Rasmussen hevur fleiri ferðir sittið á beinkinum, men tað ger ikki, at hann hevur ábreiðslur at geva Allani Simonsen:

– Eg eri ikki altíð samdur við honum í teimum avgerðum, sum hann tekur, men eg haldi, at venjarin hevur styrki í landsliðið. Hann er altíð væl fyrireikaður, venjingin er spennandi, hann er taktískt sterkur, og hann dugir væl at fáa so stóra nýttu burtúr tilfarinum, sum tað ber til.

jh